

bariſſe Straffebestemmelſer, kun beſtod paa Pa-
piret, og ſom, hvor nødvendig og paſſende
den muligſtis ogsaa kan have været paa den
Tid, da vor Armee for Størstedelen beſtod af
fremmede hvervede Leieſvende, dog ſikkert er
ligesaa unødvendig, ſom jeg i det Mindſte an-
ſeer den for i høi Grad upaſſende, nu, da
vor Armee jo udelukkende beſtaaer af Landets
egne Sønner, dets kraftigſte og ſagreſte unge
Mænd, der ved deres mageløſe Udholdenhed,
Mod, Tapperhed og Kjærlighed til Konge og
Fædeland have godtgjort og bevist, at baade
de og vi Alle ere værdige til ikke alene at kal-
des, men ogsaa at være og behandles, ſom det
ſommer ſig for frie Dannemænd, og det er
derfor, at jeg, med Folkethingets Samtykke,
ſkal tillade mig at rette følgende Foreſpørgſler
til den høitærede Krigsminister: Er det Krigs-
ministeren beſkjendt, at det ſaa at ſige hører til
Dagens Orden, at Straf af Krumſlutning an-
vendes mod de Menige i de Depotcompagnier,
ſom ligge i Garnison i Kjøbenhavn? Vil Krigs-
ministeren meddele Folkethinget Dplyſning om,
hvor mange Gange Straf af Krumſlutning har
været anvendt mod de Menige af det hervæ-
rende Depotcompagni i Løbet af de ſidſte 3
Maaneder, for hvilke Forſeelfer og af hvem
denne pinlige og haarde Straf er diceret?

Jdet det har været min Henſigt ved diſſe
Foreſpørgſler at fornemme, om den høitærede
Krigsminister, der dog ſikkert i Hovedſagen
deler min Anſkuelse angaaende det Upaſſende
og for Dieblicket Uhenſigtsmæssige i Anven-
delsen af den Straf, ikke kunde være villig til
ſaalænge indtil den ny Disciplinairlov træder i
Kraft, hvilket paa Grund ikke alene af dens
store Omfang, men ogsaa paa Grund af de
mange forſkjellige Anſkuelser, der jo ſikkert ville
gøre ſig gjældende med Henſyn til en ſaa
dybt indgribende Lov, vel neppe vil kunne
vente Lovskraft i nærværende Sæſſion, da ad
den administrative Bei imidlertid at ville høre
en ſaadan Straf, og desuden hvis den høitæ-
rede Krigsminister velvilligt vil meddele de
forlangte Dplyſninger, at jeg da derved kan
ſættes iſtand til paa en tilforladelig Maade
at faae Kundſkab om, hvorledes det egentlig
forholder ſig med den temmelig hyppige An-
vendelse af denne Straf her i Byen, og for

at man kan faae at vide, hvorvidt den Me-
ning, der har dannet ſig derom, er, ſom jeg
vil haabe, urigtig, og hvorved man tillige kunde
faae et Materiale i Hænde, hvorved jeg kunde
bedømme om der fra min Side kunde være
Anledning til, hvis den høitærede Krigsmini-
ſter ikke kan eller vil gribe ind ad den ad-
ministrative Bei, da at forſøge paa ad den
ſvigivende Bei at faae ophævet en ſaadan
Straf, ſom jeg for mit Vedkommende anſeer
det for at være en fri Mand lige uværdig at
dictere og at lide. Medens jeg endnu har
Ordet ſkal jeg tillade mig at henlede den høitæ-
rede Krigsministers Dpmærksomhed paa en
Straf, ſom jeg har ſeet anvendt adſkillige Gange,
ikke alene ved Exerceerſkolen her, men ogsaa i
Aalborg, og ſom beſtaaer dert, at man ſtøder
dem, der ikke ere meget lærnemme, med Gevær-
kolben i Siden, hvilken Straf jeg ikke kan
negte forekommer mig at være i høi Grad far-
lig for de unge Menneffers Sundhed, og jeg
haaber, at jeg ogsaa kun behøver at henlede
den høitærede Krigsministers Dpmærksomhed
derpaa, for at det vil blive indſkærpet de ved-
kommende Officierer ved Exerceerſkolerne note
at vaage over, at det ikke ſkeer for Fremtiden.

Krigsministeren: Den ærede Taler har
hovedſagelig dvalt ved, at Straf af Krum-
ſlutning var barbariſſ og forældet. Jeg ſkal
kun dertil bemærke, at den har exiſteret i flere
hundrede Aar og har været brugt, udenat der
er fremkommen Klage over, at den i nogen
Henſeende har været ſkadelig. Den er af min
Forgjænger i Ministeriet ved Parolbefaling af
8 April 1848 bibeholdt blandt de Disciplinair-
ſtraffe, ſom vedkommende Befalingsmænd kunne
dictere uden foregaaende Dom. Diſſe Straffe
ere: Kafernes eller anden Dvartearreſt ind-
til i 14 Dage; ſimpel Bagtarreſt indtil 14
Dage; eenſom Arreſt indtil 8 Dage, mørk Ar-
reſt indtil i 4 Dage og Krumſlutning indtil
48 Timer. I § 10 af den ſamme Parolbe-
faling, der ſtøtter ſig til en allerhøiteſte Reſo-
lution, er udtalt: „at Enhver, hvem ſaadan
Straf uden Dom tilkjendes af hans foreſatte
Befalingsmand, beholder den Rettighed, ſom
de gjældende Love hjemle til at begjære Sagen
undersøgt og paakjendt af Retten, og derved
ſtandſe Straffens Fuldbyrdeſe.“ Denne Straf